

Ons kenmerk
Bijlage(n)

DOC-00055012

Maastricht
Verzonden

2 april 2020
6 april 2020

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Dijkversterking dijkkring 74 te Neer

Zaaknummer: 2020-201001

1. Aanvraag

Op 21 januari 2020 heeft [REDACTED], namens [REDACTED] een vergunning ex artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (Wnb) aangevraagd voor het versterken van dijkkring 74 te Neer (dijkversterking Neer). De dijkversterkingstrajecten maken deel uit van het dijkversterkingsprogramma Maaswerken, onderdeel "Sluitstukkaden en de Prioritaire Dijkversterking". Bij de dijkversterkingstracés worden de dijken versterkt zodat deze een bescherming bieden tegen hoogwater met een maximale overschrijdingskans van 1/250 per jaar.

Het project heeft een (potentieel) negatief effect op de Natura 2000-gebieden Leudal en Swalmdal. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2020-201001.

2. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. De aanvraag om vergunning en een ontwerp van dit besluit hebben van 7 februari 2019 t/m 19 maart 2019 voor een ieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kon eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving konden in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Binnen de termijn waarin de aanvraag en het ontwerpbesluit ter inzage hebben gelegen zijn geen zienswijzen ingediend.

3. Beoordelingskader

3.1 Artikel 2.7, tweede lid, Wnb

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitat- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van een project, dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat er geen significante gevolgen voor het/de Natura 2000-gebied(en) kunnen op treden. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

4. Overwegingen

4.1 Documenten aanvraag

Onderhavige aanvraag voor het versterken van dijkkring 74 te Neer (dijkversterking Neer) is door aanvrager onderbouwd met de volgende documenten:

1. Aanvraag Wnb-vergunning, "200116 WBV1811.23 B005 Wnb-aanvraag stikstofdepositiedeel", ondertekend d.d. 16 januari 2020;
2. "Aerius berekening aanlegfase 2019", incl. excel-document met invoerparameters, kenmerk RfLWDbFjYfkj, d.d. 29 november 2019;
3. "Aerius berekening aanlegfase 2020", incl. excel-document met invoerparameters, kenmerk Rkc6QXcg9QyU, d.d. 29 november 2019;
4. "Aerius-berekening Dijkversterking Neer", incl. excel-document met invoerparameters, NOT01-0458395-01B, d.d. 29 november 2020;
5. "Audit trail, Aanvraag-Versterken dijkkring 74 Neer";
6. "Aanvraaggegevens, Ingediende aanvraag/melding", d.d. 16 januari 2020;
7. "Archivering";
8. "Machtigingsformulier Vergunningsprocedure Dijkversterking dijkkring 74 Neer", d.d. 21 december 2020;
9. Kadastrale percelen projectgebied;
10. "Beoordeling stikstofdepositie dijkversterking Neer", kenmerk 2019-008-11, d.d. 15 januari 2020.

4.2 Omschrijving project

Om te borgen dat Nederland nu en in de toekomst beschermd is tegen overstromingen, is wettelijk vastgelegd dat primaire waterkeringen periodiek worden gecontroleerd. Primaire waterkeringen die niet op orde zijn, worden versterkt. Dijkversterking Neer maakt onderdeel uit van het dijkversterkingsprogramma Sluitstukkaden (oud Waterschap Roer en Overmaas) en Prioritaire dijkversterking (oud waterschap Peel en Maasvallei). Deze beide programma's zijn na de fusie van de waterschappen gezamenlijk ondergebracht in het programma Maaswerken, dat in opdracht van Rijkswaterstaat Maaswerken wordt uitgevoerd. Dijktracés die binnen dit versterkingsprogramma vallen, in totaal 18 trajecten, dienen voor het einde van 2020 op orde te worden gebracht, waarbij de tracés worden versterkt zodat deze bescherming bieden tegen een hoogwater met een maximale overschrijdingskans van 1/250 per jaar. De afspraken rondom de versterkingsopgave zijn vastgelegd in een bestuursovereenkomst uit 2010, waarbij als mijlpaal hoogwaterveilig voor alle 18 dijktrajecten de datum 31 december 2020 is bepaald. Het betreft een project met een (mogelijk) tijdelijk effect, derhalve wordt een tijdelijke vergunning met een uiterlijke looptijd t/m 31 december 2021 aangevraagd.

De werkzaamheden van het dijkversterkingsproject Neer betreffen het verhogen c.q. aanpassen van (delen van) de bestaande primaire waterkeringen van dijkkring 74. Deze waterkeringen bestaan uit een bestaande groene kering (dijklichaam) met een lengte van ruim 1.600 meter (globaal gelegen tussen de Napoleonsweg 99 en Hanssum 40a te Neer). Tevens wordt er een harde kering (kademuur) met een lengte van circa 600 meter verhoogd langs Hanssum. De beide deelgebieden zijn opgedeeld in dijkvakken. Dijkvak 1 t/m 9 is gelegen in de groene kering, de keermuur bij Hanssum wordt ondergebracht in dijkvak 10.

De overige werkzaamheden rondom de dijkversterking bestaan uit:

- Het aanpassen van de bestaande weginfrastructuur;
- Het realiseren van perceelinrichtingen conform de daartoe gemaakte afspraken met eigenaren;
- Het coördineren van verleggingen en/of aanpassingen aan kabels en leidingen, met uitzondering van de hogedruk gasleiding.

Werkzaamheden aan de groene kering zijn grotendeels in 2019 al afgerond. In 2020 zijn de versterking van de Kademuur in Hanssum en de groene kering in dijkvak 1 gepland. Onderstaande afbeelding toont de ligging van de werkzaamheden.

Figuur 1 Ligging van de dijkversterkingswerkzaamheden bij Neer.

4.3 Beoordeling stikstof effecten op Natura 2000-gebieden

Voor wat betreft depositie van stikstof uit de lucht is er tijdens de aanlegfase onvermijdelijk sprake van externe werking op meerdere Natura 2000-gebieden. Inzet van gemotoriseerd materieel is hoe dan ook nodig voor het versterken van dijkkring 74 te Neer en dit is onlosmakelijk verbonden met emissie en depositie van stikstof. Depositie van stikstof kan leiden tot verzuring en vermessing van de bodem, waarbij met name vermessing een probleem kan vormen in relatie tot natuurwaarden die afhankelijk zijn van voedselarme omstandigheden. Om mogelijke effecten van de stikstofdepositie als gevolg van het versterken van dijkkring 74 te Neer inzichtelijk te maken, zijn op 29 november 2019 verspreidingsberekeningen uitgevoerd met AERIUS Calculator versie 2019, het meest actuele en representatieve rekenprogramma. In de omgeving van het versterken van dijkkring 74 te Neer liggen twee Natura 2000-gebieden:

- Het Leudal ligt op circa 650 meter van de werkzaamheden (incl. mobiele bronnen en verkeer);
- Het Swalmadal op een afstand van circa 675 kilometer van werkzaamheden (incl. mobiele bronnen en verkeer).

De berekeningen laten zien dat de drie hierboven genoemde Natura 2000-gebieden de enige zijn die mogelijk beïnvloed worden door de tijdelijke depositietoename gedurende de aanlegfase. Voor deze twee gebieden is daarom een effectbeoordeling noodzakelijk.

4.4 Beoordeling stikstofeffecten aanlegfase op Swalmdal

In het Swalmdal komen, binnen het invloedgebied van de aangevraagde activiteit, de volgende stikstofgevoelige habitattypen(n) voor:

- H6120 Stroomdalgraslanden
- (ZG)H91EOC Vochtige alluviale bossen (beekgeleidende bossen)

Algemeen

De maximale tijdelijke depositie door het project Dijkversterking Neer op het Natura 2000-gebied Swalmdal bedraagt 0,08 mol per hectare. Dit komt overeen met 1,12 gram stikstof per hectare. Als wordt uitgegaan van een gemiddeld gewicht van een 1 gram voor een beukenootje dan gaat het hier dus om een hoeveelheid stikstof per hectare die gelijk staat aan het gewicht van ruim 1 beukenootje. Een eenmalige depositie van deze omvang zal niet leiden tot een verandering in dit beheerde Natura 2000-gebied.

H6120 Stroomdalgraslanden

Stroomdalgraslanden komen voor op relatief voedselarme, zandige en kalkhoudende gronden. Het habitatype ligt op hogere droge oeverwallen met erosie-steilrandjes langs de rivier. Overstroming komt slechts incidenteel en kort voor bij extreem hoogwater dat minder dan eens per jaar optreedt. Deze overstromingen zijn echter wel belangrijk voor de instandhouding van het type omdat daarmee basenrijk water of vers zand en zavel worden aangevoerd die zorgen voor een blijvende buffering van de standplaats. Zandafzetting vindt plaats door de rivier of door inwaaiend rivierzand.

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 0,08 mol N/ha/jaar. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en geen tijdelijke bijdrage nodig. Op alle Natura 2000-gebieden in Nederland vindt als gevolg van natuurlijke en door mensen beïnvloede oorzaken depositie van stikstofdepositie plaats. De achtergronddepositie varieert tussen circa 700 en 4000 mol/ha/jaar, afhankelijk van de locatie. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa tien procent. Dit kunnen dus jaarlijks verschillen zijn in de ordegrootte van 70 tot 400 mol/ha/jaar. Een tijdelijke bijdrage van 0,08 mol N/ha/jaar valt in het niet bij deze fluctuaties. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. De tijdelijke bijdrage van 0,08 mol N/ha/jaar leidt zeker niet tot significante negatieve gevolgen.

(ZG)H91EOC Vochtige alluviale bossen (beekgeleidende bossen)

De complexe hydrologische omstandigheden zijn bepalend voor het voorkomen van dit habitatype in het Swalmdal. Het habitatype komt in het Swalmdal voor met een oppervlakte van ruim 21 ha bovenstrooms van Swalmen komt het habitatype verspreid langs de hele beek voor, in de lage delen langs de beek vooral in de vorm van Elzenzegge-Elzenbroek. Aan de randen van het beekdal, in de zone met kalkrijke kwel, komt het habitatype vooral voor in de vorm van Goudveil-Essenbos. Tegen stijlranden, waar het grondwater wat zuurder is, wordt het habitatype gevormd door Elzen-Berkenbroekbossen.

Benedenstrooms van Swalmen komt het habitattype met name voor op enkele plaatsen aan weerszijden van de A73. In dit gebied staat het grondwater meer onder invloed van de Maas ten gevolge waarvan het wat ruiger is. In dit deel van het Swalmdal komt het habitattype in hoofdzaak voor in de vorm van Elzen-Berkenbroekbossen.

De kwaliteit van het habitattype wordt in het gebied met name bepaald door de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater. Het grondwater is in grote delen van het beekdal van redelijke tot goede kwaliteit. Lokaal worden echter hoge concentraties sulfaat, nitraat en fosfaat gemeten, met name nabij Swalmen. Het oppervlaktewater is van minder goede kwaliteit. De inundatie van de alluviale bossen met dit relatief voedselrijke beekwater leidt tot verruiging, wat een negatieve invloed heeft op de kwaliteit van het habitattype. De waterkwaliteit in de Swalm wordt hoofdzakelijk bepaald door processen in het Duitse deel van het stroomgebied, hoewel in het Nederlandse deel van de beek een tweetal riooloverstorten is gelegen die ook een negatieve invloed hebben op de waterkwaliteit.

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitattype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 0,01 mol N/ha/jaar. Dit komt overeen met 0,14 gram stikstof per hectare. De kwaliteit van het habitattype wordt in het Swalmdal in hoofdzaak bepaald door de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater. De stikstofdepositie speelt daarbij een ondergeschikte rol. De Kritische Depositie Waarde (KDW) wordt slechts beperkt en lokaal overschreden en ondanks de lichte overschrijding van de KDW komt het habitattype overwegend in goede kwaliteit voor, in alle delen van het beekdal. Nu stikstofdepositie in het Swalmdal geen wezenlijke factor is voor de kwaliteit van het habitattype H91E0C, leidt de eenmalige depositie van maximaal 0,14 gram stikstof op dit habitattype inclusief het zoekgebied niet tot enig effect. Ten opzichte van hoeveelheid stikstof en andere vermestende stoffen (fosfaten en nitraten) die met het water van de Swalm op deze percelen terecht komt en via het grondwater de wortelzone bereikt is de zeer lage extra depositie ten gevolge van het project zowel in absolute als in relatieve zin verwaarloosbaar. De (tijdelijke) extra depositie kan niet leiden tot enige verandering in de groeisnelheid van de vegetatie of tot een verandering van de soortensamenstelling.

4.5 Beoordeling stikstofeffecten aanlegfase op Leudal

In het Leudal komen, binnen het invloedgebied van de aangevraagde activiteit, de volgende stikstofgevoelige habitattype(n) voor:

- H6410 Blauwgraslanden
- (ZG)H9120 Beuken-eikenbossen met hulst incl. zoekgebied
- (ZG)H9160A Eiken-haagbeukenbossen (hogere zandgronden) incl. zoekgebieden
- (ZH)H9190 Oude eikenbossen incl. zoekgebied
- (ZG)H91EOC Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidend, incl. zoekgebied)

Algemeen

De maximale tijdelijke depositie door het project Dijkversterking Neer op het Natura 2000-gebied Swalmdal bedraagt 0,04 mol per hectare. Dit komt overeen met 0,56 gram stikstof per hectare. Als wordt uitgegaan van een gemiddeld gewicht van een 1 gram voor een beukennootje dan gaat het hier dus om een hoeveelheid stikstof per hectare die gelijk staat aan het gewicht van maximaal ongeveer de helft van een beukennootje. Een eenmalige depositie van deze omvang zal niet leiden tot een verandering in dit beheerde habitattype(n).

H6410 Blauwgraslanden

In het ontwerp wijzigingsbesluit is het habitatype H6410 toegevoegd. Dit habitatype komt, in de vorm van een veldrushooiland, met een kleine oppervlakte voor aan de westkant van het dal van de Leubeek in de buurt van de Sint Elisabethshof.

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 0,01 mol N/ha/jaar. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en geen tijdelijke bijdrage nodig. Op alle Natura 2000-gebieden in Nederland vindt als gevolg van natuurlijke en door mensen beïnvloede oorzaken depositie van stikstofdepositie plaats. De achtergronddepositie varieert tussen circa 700 en 4000 mol/ha/jaar, afhankelijk van de locatie. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa tien procent. Dit kunnen dus jaarlijks verschillen zijn in de ordegrootte van 70 tot 400 mol/ha/jaar. Een tijdelijke bijdrage van 0,01 mol N/ha/jaar valt in het niet bij deze fluctuatie. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. De tijdelijke bijdrage van 0,01 mol N/ha/jaar leidt zeker niet tot significante negatieve gevolgen.

(ZG)H9120 Beuken-eikenbossen met hulst inclusief zoekgebied

Het habitatype H9120 komt verspreid in het gebied, op de beekdalflanken, voor (met name aan de oostkant). Het betreft bos op oude bosgroeiplaatsen; de bosopstanden zelf zijn minder oud. De verwachting is dat de kwaliteit zal toenemen als het bos ouder wordt.

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 0,04 mol N/ha/jaar. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en geen tijdelijke bijdrage nodig. Op alle Natura 2000-gebieden in Nederland vindt als gevolg van natuurlijke en door mensen beïnvloede oorzaken depositie van stikstofdepositie plaats. De achtergronddepositie varieert tussen circa 700 en 4000 mol/ha/jaar, afhankelijk van de locatie. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa tien procent. Dit kunnen dus jaarlijks verschillen zijn in de ordegrootte van 70 tot 400 mol/ha/jaar. Een tijdelijke bijdrage van 0,04 mol N/ha/jaar valt in het niet bij deze fluctuatie. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. De tijdelijke bijdrage van 0,04 mol N/ha/jaar leidt zeker niet tot significante negatieve gevolgen.

(ZG)H9160AEiken-haagbeukenbossen (hogere zandgronden) incl. zoekgebieden

Het subtype H9160A Eiken-haagbeukenbossen (hogere zandgronden) komt voor op kleiige of lemige mineraalrijke bodems. Het zijn bossen van de beekdalen die deel uitmaken van het landschap van de hogere zandgronden. Het habitatype bevindt zich op de beekdalflanken waar een goede basen- en vochtvoorziening tot aan de wortelzone aanwezig is, door periodieke kwel of door capillaire opstijging van kalkrijk, goed gebufferd (dieper) grondwater. De vochttoestand wisselt sterk in de loop van het jaar, maar het habitatype komt niet voor op langdurig natte standplaatsen en is gevoelig voor afname van basenrijke kwel. Het habitatype bestaat in het Leudal grotendeels uit goed ontwikkelde subassociaties van het eiken-haagbeukenbos.

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 0,03 mol N/ha/jaar. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en

geen tijdelijke bijdrage nodig. Op alle Natura 2000-gebieden in Nederland vindt als gevolg van natuurlijke en door mensen beïnvloede oorzaken depositie van stikstofdepositie plaats. De achtergronddepositie varieert tussen circa 700 en 4000 mol/ha/jaar, afhankelijk van de locatie. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa tien procent. Dit kunnen dus jaarlijks verschillen zijn in de ordegrootte van 70 tot 400 mol/ha/jaar. Een tijdelijke bijdrage van 0,03 mol N/ha/jaar valt in het niet bij deze fluctuatie. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. De tijdelijke bijdrage van 0,03 mol N/ha/jaar leidt zeker niet tot significante negatieve gevolgen.

(ZH)H9190 Oude eikenbossen incl. zoekgebied

Dit habitatype komt met een kleine oppervlakte voor in de westkant van het Natura 2000-gebied langs de Zelsterbeek (nabij de Weiersebrug en de Zelsterbrug). Uit de habitatkaart van Aeries 2019 volgt echter dat in het gebied ook zoekgebied voor H9190 voorkomt, dit zoekgebied heeft een grotere oppervlakte en komt verspreid in het gebied voor.

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 0,03 mol N/ha/jaar. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en geen tijdelijke bijdrage nodig. Op alle Natura 2000-gebieden in Nederland vindt als gevolg van natuurlijke en door mensen beïnvloede oorzaken depositie van stikstofdepositie plaats. De achtergronddepositie varieert tussen circa 700 en 4000 mol/ha/jaar, afhankelijk van de locatie. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa tien procent. Dit kunnen dus jaarlijks verschillen zijn in de ordegrootte van 70 tot 400 mol/ha/jaar. Een tijdelijke bijdrage van 0,03 mol N/ha/jaar valt in het niet bij deze fluctuatie. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. De tijdelijke bijdrage van 0,03 mol N/ha/jaar leidt zeker niet tot significante negatieve gevolgen.

(ZG)H91EOC Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidend, incl. zoekgebied)

Het habitatype komt voor in de laagste delen van de beekdalen waar het kwel- en grondwater tot in de wortelzone komen. Het grondwater reikt langdurig of zelfs permanent tot in het maaiveld. Het water kan soms boven het maaiveld staan, maar stagneert daar dan niet. Er kunnen bronnen voorkomen. Ook kan er sprake zijn van kortstondige overstroming met beekwater. Het habitatype Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen) bestaat in het Leudal grotendeels uit elzenbroekbossen en voor een wat geringer deel uit vogelkers-essenbossen. Het overgrote deel van het habitatype is van matige kwaliteit. De elzenbroekbossen bestaan deels uit een goed ontwikkeld elzenzegge-elzenbroekbos (typische subassociatie en subassociaties met bittere veldkers en zwarte bes). Dit duidt op lokale kwel. Deze goed ontwikkelde subassociaties zijn langs beide beken, vooral aan de westzijde te vinden, en daarnaast in het gehele gebied in oude meanderbogen. Maar grotendeels bestaan de elzenbroekbossen uit minder goed ontwikkelde rompgemeenschappen (soortenarme vegetaties waarin brandnetels, bramen of moeraszegge domineren) die duiden op verdroging. Ook de vogelkers-essenbossen bestaan voornamelijk uit rompgemeenschappen en zijn dus van mindere kwaliteit. Goed ontwikkeld vogelkers-essenbos, duidend op basenrijkere standplaats en voeding door regionale kwel, is slechts lokaal aanwezig.

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 0,04 mol N/ha/jaar. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en

geen tijdelijke bijdrage nodig. Op alle Natura 2000-gebieden in Nederland vindt als gevolg van natuurlijke en door mensen beïnvloede oorzaken depositie van stikstofdepositie plaats. De achtergronddepositie varieert tussen circa 700 en 4000 mol/ha/jaar, afhankelijk van de locatie. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa tien procent. Dit kunnen dus jaarlijks verschillen zijn in de orde grootte van 70 tot 400 mol/ha/jaar. Een tijdelijke bijdrage van 0,04 mol N/ha/jaar valt in het niet bij deze fluctuatie. Daarnaast wordt de kwaliteit van het habitatype door tal van factoren bepaald, de depositie van stikstof speelt hierbij geen dominante rol. De afname van kwel en de inspoeling van zeer voedselrijk water uit omliggende landbouwgronden zijn de dominante factoren die de kwaliteit bepalen. Gezien de beperkte gevoeligheid voor stikstofdepositie en de kleine overschrijding van de KDW wordt, in combinatie met de hiervoor genoemde factoren, geconcludeerd dat de zeer lage, eenmalige toename van de depositie van 0,04 mol N/ha/jaar zeker niet tot significante negatieve gevolgen leidt.

4.6 Beoordeling overige effecten op Natura 2000-gebieden

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere – niet aan stikstofdepositie gerelateerde – negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.7 Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat de aangevraagde activiteit geen (significante) negatieve effecten zal veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Het natuurschoon en de natuurwetenschappelijke betekenis zullen geen negatieve gevolgen ondervinden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteit in overeenstemming met het bepaalde in de Wnb.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan [REDACTED] krachtens artikel 2.7, tweede lid, te verlenen voor het realiseren van het versterken van dijkkring 74 te Neer (dijkversterking Neer), zoals aangevraagd d.d. 21 januari 2020 (onder ingekomen kenmerk 2020-201001), waarbij de gevolgen voor de Natura 2000-gebieden Swalmdal en Leudal zijn bezien;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
3. dat deze vergunning wordt verleend voor de periode t/m 31 december 2021;
4. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 21 januari 2020 (opgesomd in paragraaf 4.1 'Documenten aanvraag') deel uitmaken van deze vergunning.

6. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg.

U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit ter inzage is gelegd een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener, de datum, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Rechtbank Limburg, locatie Roermond, Sector Bestuursrecht; Postbus 950, 6040 AZ Roermond. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.rechtspraak.nl.

Gedeputeerde Staten van Limburg

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] M.G.P.I. Arts
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving
team Vergunningen

